

Ajuntament de
Sant Llorenç des Cardassar

El fill de l'Aire i de la Mar

de Salvador Galmés

Dramatúrgia i adaptació: Francesca Vadell Cubells

Proposta d'espai

L'espai és buit; tenim unes quantes caixes de fusta (podrien ser com les de la imatge). Els actors poden utilitzar-les per realitzar diferents accions (carregar i descarregar el peix o vendre'l, per exemple). A més, col·locades de determinades maneres poden simular espais diferents (com un taulell per al peixater, un banc per seure, un llit, etc.) Així els actors, amb pocs elements, poden crear diferents llocs on passen les escenes.

El darrer material que proposaria seria una xarxa o tela per poder simular les onades de la mar. Si és translúcida, amb els focus o amb llanternes, es pot trobar un joc d'ombres molt interessant.

Personatges

*Els personatges estan diferenciats per gèneres, però es poden canviar segons convingui.
En Xiscos és l'únic personatge que es reparteix entre dos actors o actrius.*

Xiscos (nin)

Xiscos (jove)

Patrona Felipa

Tia

Àvia 1

Àvia 2

Àvia 3

Àvia 4

Peixater

Peixatera

Mosset de peixater/a 1

Mosset de peixater/a 2

Margoi

Peret, germà de Margoi

Antonieta, germana de Margoi

Pauet, germà de Margoi

Rafelet, germà de Margoi

Mariner/a 1

Mariner/a 2

Mariner/a 3

Mariner/a 4

Mariner/a 5

Mariner/a 6

Nin/a 1

Nin/a 2

Nin/a 3

Nin/a 4

Nin/a 5

Xafarder/a 1

Xafarder/a 2

Xafarder/a 3

Avi

Quel

No

Mossèn

Escena 1

El poble es desperta. Passen els mariners parlant entre ells, duen la xarxa i van a pescar. Després apareixen els peixaters, que col·loquen la paradeta amb les caixes.

Els nins van a escola. Passa el mossèn i els saluda. Al mateix temps la Patrona Felipa surt de casa seva. Donam a entendre el moviment del dia a dia d'un poble de mariners.

El murmuri del poble s'apaga i apareixen les àvies. Les àvies s'adrecen al públic.

Àvia 1: Siau benvinguts i benvingudes.

Àvia 2: Tothom està ben assegut?

Àvia 4: Apagau això que duis dins les butxaques, o les bosses, o on sigui, que fa tant de renou!

Àvia 3: Ben dit! No ens heu de distreure.

Àvia 2: Vos demanareu què heu vingut a fer aquí, no?

Àvia 1: Idò com a bones padrines que som, vos explicarem un conte.

Àvia 4: Però no és un conte qualsevol.

Àvia 3: No, no...

Àvia 1: L'ha escrit un llorencí.

Àvia 2: Qui?

Àvia 4: Com que qui?

Àvia 1: Salvador Galmés.

Àvia 2: Ah!

Àvia 3: És el conte del fill de l'Aire i de la Mar.

Àvia 1: Aquesta història va passar fa una bona grapada d'anys i diu així... (L'àvia 2 l'interromp).

Àvia 2: Quina història?

Àvia 1: La del fill de l'Aire i de la Mar.

Àvia 2: Ah! Ara la voleu contar?

Àvia 3: O no saps que tota aquesta gent ha vingut per sentir aquest conte?

Àvia 2: No (*Mira el públic*). I tots ells ens han vingut a veure?

Àvia 4: Sí. Que no ho sabies?

Àvia 2: No, no me'n recordava.

Àvia 4: Au, començau, que si no aquesta bona gent partirà...

Àvia 3: Ai, sí, quins nervis...

Àvia 1: Ja començaré jo, podem dir alguna frase com "això era i no era". Vos pareix bé?

Àvia 2: Ai, sí, perdona.

Àvia 3: Digues.

Àvia 1: Això era i no era, fa molts i molts anys, en aquest poble de pescadors...

Àvia 2: Conta, conta!

Àvia 3: Digues!

Àvia 4: Ens ho explicaràs o no?

Àvia 1: A poc a poc i bona lletra. Aquesta història va passar un matí d'un dia d'hivern. I si l'escoltau amb atenció, aquest conte vos prendrà l'alè.

Les àvies surten d'escena.

Escena 2

Entren els mariners i els nins que s'encarregaran de manipular la xarxa. Pot tenir una doble funció: serveix per als pescadors i també pot ser la mar. En aquest cas els nins mouen la xarxa reproduint les onades de la mar. Es pot utilitzar el soroll d'onades (enllaunat o fet pels actors).

Entren la peixatera i el peixater per un cantó, els dos mossets arriben per l'altre.

Peixatera: Bon dia!

Mosset 1: Bon dia, madona.

Mosset 2: Bon dia, l'amo.

Peixater: Avui arribau prest. Les caixes encara són buides.

Munten la parada amb les caixes

Mosset 1: Què ha passat?

Peixater: No tenim res per vendre.

Mosset 2: Encara no mos han duit peix fresc?

Peixatera: Encara no.

Els mariners i els nins acaben amb la manipulació de la xarxa. Els mariners la carreguen i a poc a poc surten d'escena.

Peixatera: Ja és estrany. Avui els mariners o s'han adormit o fan tard perquè duen la barca plena.

Peixater: Si no venen prest, ja me direu què vendrem.

Mosset 1: Crec que els veig!

Mosset 2: On?

Mosset 1: Allà, aquella barca que s'acosta.

Mosset 2: Sí, visca! *(Fa senyals amb el braç als mariners)* Mariners!

Peixatera: Au, no cridis! Que no veus que encara no et senten.

Entra l'avi.

Peixatera: Bon dia, padrinet.

Avi: Bon dia.

Peixater: Com vos va? I avui tan prest?

Avi: Avui he matinat.

Peixater: Encara no vos puc oferir res, però vendreu més tard? Crec que tendré molls, que sé que vos agraden molt...

Avi: No ho sé. Avui estic un poc preocupat: la mar no m'ha deixat dormir. No l'heu sentida?

Mosset 2: Sí i ara quan venia, he vist unes bones onades.

Avi: Pareix que està enfadada, anau alerta, no sé si ens avisa perquè en passarà alguna de grossa.

Peixater: Tant de bo no sigui res.

Peixatera: Esperem que només sigui mala mar.

Avi: Ja ho veurem. Fins més tard. *(L'avi surt)*.

Peixatera: Adéu padrinet. *(Mira cap a la mar)*. La barca ja s'acosta al moll. Pareix que duen molt de peix.

Mosset 1: Com ho saps?

Peixatera: Perquè totes les gavines els han anat a veure.

Mosset 2: Què vols dir amb això?

Peixater: Vol dir que si hi ha gavines, hi ha peix.

Mosset 2: Ah!

Mosset 1: Anem a esperar-los.

Mosset 2: Anem. *(Surten els dos mossets. Els peixaters poden quedar a escena en un segon terme)*.

Escena 3

Entra la Patrona Felipa i les àvies, vénen a comprar peix. Fan una cua i esperen.

Patrona Felipa: Quin dia més fred!

Àvia 1: Bon dia, Felipa.

Patrona Felipa: No sé si fa gaire bon dia.

Àvia 3: Felipa, sempre remugues!

Àvia 2: Muda aquesta cara, dona.

Patrona Felipa: Quina cara voleu que posi?

Àvia 4: Una de més alegre.

Patrona Felipa: Cada dia és el mateix per a mi: fer les feines de casa, treballar i veure sempre les mateixes cares...

Àvia 1: Si ho mires així, Felipa, totes podíem estar enfadades.

Patrona Felipa: En aquest poble tan petit no hi passa res mai.

Àvia 3: No diguis això dona, ens tens a nosaltres.

Patrona Felipa: Vaja! Quin consol!

Àvia 1: Què et passa, Felipa?

Patrona Felipa: Que no veis que estic ben tota sola.

Àvia 1: Idò no remuguis tant, que si no ningú no voldrà saber res de tu.

Patrona Felipa: Ai, quina creu que me donau.

Àvia 4: Però tens la teva veïnada que et fa companyia...

Patrona Felipa: Ella és l'única que m'ajuda. Sort d'ella.

Entren les xafarderes, també vénen a comprar.

Patrona Felipa: Ara sí que me'n vaig, no estic per escoltar-les.

Les xafarderes fan cara d'estranyades, ja que la Patrona ha dit que marxava just quan elles han aparegut.

Àvia 2: Però si encara no has comprat res, dona.

Patrona Felipa: Ja tornaré més tard. *(Comença a partir).*

Àvia 2: Felipa, no has sentit com bramava la mar avui? Alguna cosa trama.

Patrona Felipa: Sí que l'he sentida. Quan la mar brama, algun mal té. *(Surt).*

Xafardera 1: Aquesta Felipa, sempre remuga. *(Les altres xafarderes fan que sí amb el cap i fan algun comentari que el públic no arriba a sentir.)*

Escena 4

Entren els mariners, cada un duu una caixa, estan contents perquè avui han pescat molt. Poden cantar alguna cançó i fer bromes. Per exemple la de: "A comprar peix/ ja l'hem comprat!/ A fregir-lo/ ja l'hem fregit./ A beure aigua, hi ha una mosca!/ A beure vi/ hi ha un mosquit!"

Entren els mariners i els mossets. Els mariners deixen les caixes. Poden comunicar-se tots amb gestos, així introduïm la pantomima i el ritme pot ser més accelerat. Només sentim algunes frases, que diran els peixaters, com: "Hala, dones, peix fresc!"/ "Que encara bota"/ "Mollets, sorells i alatxa!"/ "Peix fresc!"

Els mariners marxen. Les àvies i les xafarderes enrevolten i miren les caixes meravellades. Els peixaters i els mossets venen sense parar. Les àvies i les xafarderes ja han comprat i marxen de manera escalonada. Els peixaters recullen i l'escena queda buida.

Escena 5

Entra na Margoi.

Margoi: No hem d'arribar tard a escola. *(Crida els seus germans i un a un aniran entrant).*
Pauet *(Entra)*. Peret *(Entra)*. Antonieta *(Entra)*. Rafelet. *(Entra)*.

Antonieta: Margoi, quan podrem anar a pescar?

Margoi: En acabar l'escola.

Pauet: Margoi, quan mos contaràs una rondalla?

Margoi: En acabar l'escola.

Peret: Margoi, quan mos ensenyaràs a cosir xarxa?

Margoi: En acabar l'escola.

Rafelet: Margoi, quan pujarem al far?

Margoi: En acabar l'escola. Basta de demanar! No us vull sentir pus. Si feis bonda vos explicaré... *(Pensa)*. Quina rondalla voleu sentir avui?

Tots: *La Filla del sol i de la lluna!*

Margoi: Però si fa tres dies seguits que la vos explic.

Antonieta: Ens agrada molt. Per favor...

Tots: Per favor, per favor, per favor.

Margoi: Està bé! I ara tots cap a escola! *(Abans de sortir d'escena es topen amb els mariners 1 i 6).*

Escena 6

Entren els mariners 1 i 6.

Mariner 1: Bon dia, al-lots!

Margoi i els germans: Bon dia.

Mariner 6: Quin conte vos ha explicat na Margoi avui?

Antonieta: Avui encara cap, primer hem d'anar a escola. Més tard ens explicarà *La Filla del Sol i de la Lluna*.

Mariner 6: Que bé!! (*A na Margoi*). Ja els has explicat la d'*En Pere Grill* o la d'*El fill del pescador* o *La Mare beleneta*?

Margoi: No donis idees...

Pauet: No. Quina és la rondalla d'*En Pere Grill*?

Margoi: Bona l'has feta!

Antonieta: *El fill del pescador* o *La Mare baleneta*, són rondalles de mariners?

Mariner 6: Sí, ja ho crec. Segur que na Margoi les sap.

Peret: Les saps, Margoi?

Margoi: Sí, però ara cap a escola.

Rafelet: Les rondalles de mariners i pescadors són les que ens agraden més.

Margoi: A escola!! (*Al mariner 6*). Bona l'has dita, mariner! Anem, que arribam tard.

Mariner 1: Fins després. Vindràs al moll a veure'ns?

Margoi: Ja ho crec, avui vendré per aprendre a fer nusos.

Mariner 1: Ben fet! Si vols ser marinera has de fer bons nusos. Fins després.

Escena 7

Entra el mossèn. Mira el cel perquè s'acosta una tempesta. Es poden sentir sorolls de llamps, trons o pluja (sigui enllaunat o fet pels actors).

Mossèn: Anau alerta! Margoi, què feis? Que no veus que s'acosta tempesta?

Margoi: Ens hem entretingut, mossèn. Al-lots, anam a escola! Fins després.

Mossèn: Ben fet, correu si no vos voleu banyar, que ve pluja i temporal.

Na Margoi i els seus germans surten amb presses.

Mossèn: Supòs que no sortireu amb aquesta mala mar?

Mariner 1: No, avui quedarem al moll.

Llamps i trons. Entren els altres mariners (2, 3, 4 i 5) i els nins que manipularan la xarxa. Mouran la xarxa donant a entendre que hi ha grans onades.

Mariner 6: Anem, que si no quedarem ben xops.

Mossèn: Que vos vagi bé, mariners; anau alerta.

Surten els mariners. Entra la Patrona Felipa.

Mossèn: Felipa, on vas? Que no veus que fa mal temps per anar pel carrer?

Patrona Felipa: Ja ho sé, mossèn. He d'anar a plaça i a fer feina; què voleu que hi faci!

Mossèn: Bé, que Déu et protegeixi. Adéu.

Escena 8

El Mossèn surt. Els mariners i els nins mouen la xarxa creant onades i tempesta. Enmig del caos un actor deixarà un bolic. La Patrona Felipa s'hi acosta.

Patrona Felipa: Què és això? Però què és aquest bolic? És un infant!!!! (L'agafa). I ara, què farem amb tu? (El mira). Podràs quedar-te amb mi. Jo et cuidaré com si fossis meu. (Crida). Mirau qui ha arribat a les meves mans, un nin que deu ser fill de l'Aire i de la Mar.

La tempesta es calma i poden deixar de manipular la xarxa. Entren les xafarderes.

Xafardera 1: Què són aquests crits?

Xafardera 2: Què tens entre les mans?

Xafardera 3: Ha vingut tot solet fins aquí?

Patrona Felipa: Sí, la mar l'ha tret.

Xafardera 2: Com pot haver viscut amb aquest temporal?

Xafardera 3: Ninet! Ninet! No ens mira.

Xafardera 1: No, no deixa de mirar la mar.

Patrona Felipa: Bé la deu estimar, a la mar: és sa mare. Aquest nin és fill de l'Aire i de la Mar.

Xafardera 2: I què faràs amb ell?

Patrona Felipa: Jo l'estimaré i protegiré. La mar em deixa que cuidi el seu fillet. Aquí estaràs bé, reiet.

Xafardera 3: Quin nin més viu.

Xafardera 1: És un miracle que no hagi mort.

Patrona Felipa: Mirau-lo! (*Crida als veïns*). Mirau-lo! És un infant preciós. És fill de l'Aire i de la Mar.

Entren na Margoi i els seus germans, els peixaters i el mossèn per conèixer el nin.

Patrona Felipa: Mirau, la mar m'ha duit aquest ninet. (*Surten tots*).

Escena 9

Entren les àvies.

Àvia 1: (*Al públic*). La vida seguia com sempre, al poble de mariners.

Àvia 3: El mossèn amb les seves misses, els peixaters cridaven: "*Hala, dones, peix fresc, que encara bota*".

Àvia 4: Els mariners pescaven mollets, sorells i alatxa.

Àvia 2: I el nin creixia fort i sa. Li varen posar de nom Xiscos.

En Xiscos apareix, juga i mira la mar. Darrere seu entra la Patrona Felipa.

Àvia 2: La Patrona Felipa el cuidava com si fos fill seu.

Patrona Felipa: Xiscos, fill meu, no te facis molt enfora! I no t'acostis tant a la mar: no veus que un dia cauràs per damunt les roques!

Xiscos: Sí, ma mare.

Patrona Felipa: Així m'agrada, que me facis cas.

Escena 10

Els nins entren a escena i fan bulla.

Nin 1: Bon dia, Patrona Felipa.

Patrona Felipa: Bon dia.

Nin 2: Pot venir en Xiscos a jugar?

Patrona Felipa: Si anau alerta a fer-vos mal, sí.

Nin 3: Xiscos, vens a jugar? *(En Xiscos no contesta).*

Nin 1: Que ets sord?

Nin 4: Vens o no?

Patrona Felipa: Xiscos, no siguis tan poc xerrador.

Nin 1: Anam a cercar crancs. *(En Xiscos quan sent "crancs" parteix amb ells).*

Patrona Felipa: Anau alerta, pensau a tornar i recordau que la mar fa forat i tapa.

Surt la Patrona Felipa. Entren en Quel, en No i na Margoi amb els seus germans.

Nins: Margoi, Margoi. Explica'ns una rondalla, per favor.

Margoi: Ara no puc, no veis que he d'aprendre a fer nusos? Un mariner m'ha dit que és molt important fer bons nusos. A més, els he d'ajudar a cosir una xarxa.

Nins: Margoi, Margoi. Explica'ns una rondalla, per favor.

Margoi: Ai, està bé! Però m'heu d'ajudar amb la xarxa.

No: Fet!

Tots els nins duen la xarxa i ajuden a na Margoi a cosir-la.

Escena 11

Margoi: Mirau bé.

Ella fa la pantomima de cosir i tots els nins la repeteixen. Apareixerà la rondalla de La filla del Sol i de la Lluna. Podem incorporar algun element per narrar-la: titelles o alguna llanterna per fer de sol i de lluna, per exemple).

Margoi: “Idò sabíeu que el Sol i la Lluna varen tenir una filla? Era la més preciosa del món. I com que tenia uns pares tan màgics, aviat va aprendre a fer tots els encanteris i trucs de màgia coneguts i per conèixer”. Sabeu que demanava la filla del Sol i de la Lluna als seus pares?

Peret: Sí, jo ho sé.

Margoi: Què demanava, Peret?

Peret: “La filla del Sol i de la Lluna volia que els seus pares la deixassin anar amb ells a fer la volta al món. Però el Sol li deia”:

Antonieta: “No pots venir, filla. No veus que nosaltres anam molt de pressa i no podem parar ni un moment?”

Margoi: Exacte, Antonieta. “Però ella insistia cada dia, cada dia, fins que la Lluna va dir...”

Pauet: “No et vull sentir gemegar més. Vine, si vols, però si no pots seguir-nos, t'hauràs de quedar a mig camí. Nosaltres no ens podem aturar.”

Rafelet: “La filla del Sol i la Lluna aquella mateixa nit va sortir amb ells a fer la volta a tota la terra. Però, com ja li havien dit els seus pares, a mig camí ja no podia més. I la Lluna va dir...”

Pauet: “Mira, filla, t'hauràs de quedar a viure en aquesta platja. Ton pare et vindrà a veure cada dia i jo passaré amb tu vuit dies cada tres setmanes”.

Antonieta: I així va ser com, durant molt de temps, la filla del Sol i la Lluna va viure tota sola en una casa molt petita d'una platja deserta d'un país desconegut, sense veure mai ni persones ni animals.

Margoi: Au, la xarxa ja està cosida i els mariners la necessiten per anar a pescar. Ja acabarem la rondalla en un altre moment.

Els nins es queixen.

Nin 1: No, Margoi; no acaba així la rondalla.

Nin 2: Ara ens deixes amb l'endarrer.

Margoi: Ja hi haurà temps més tard. Ara vos haureu de quedar amb les ganes.

Na Margoi i els seus germans recullen la xarxa.

Margoi: Adéu Xiscos! Després voldràs venir a jugar?

Xiscos: Sí.

Margoi: Adéu, fins més tard. *(Na Margoi i els seus germans surten).*

Nin 3: Xiscos, aquesta filla del Sol i de la lluna és com tu. *(en Xiscos no diu res).*

Nin 5: Com tu, que ets fill de l'Aire i de la Mar.

Xiscos: Això no és vera.

Nin 1: Sí que és vera! La Patrona Felipa et va trobar, quan eres un infant, dins a mar.

Xiscos: Això és mentida!

Nin 4: És cert, Xiscos, tu ets fill de l'Aire i de la Mar.

En Xiscos se'n va enfadat. Després tots els nins surten).

Escena 12

En Xiscos queda tot sol i mira la mar. Fa un posat seriós. Entra l'avi.

Avi: Ja t'has banyat avui dematí? *(En Xiscos no contesta).* Estàs enfadat? Que no ho saps que els mariners quan tenim un problema el tiram a la mar? *(En Xiscos l'escolta).* Au, agafa això que et fa mal dins el pit, ho poses dins el puny i ho lences dins l'aigua. *(En Xiscos fa el que l'avi li ha dit).* Així m'agrada, mariner. T'has banyat o no avui?

Xiscos: Sí, ja ho crec, com cada dia.

Avi: I no la trobes freda a l'hivern?

Xiscos: No, mai.

Avi: T'agrada molt la mar, no és vera?

Xiscos: Sí.

Avi: Per això cada dia vens a veure-la.

Xiscos: Sí.

Avi: Que voldries ser mariner en ser gran?

Xiscos: Sí, ja ho crec.

Avi: Li has de tenir respecte a la mar, a dies és molt perillosa. Jo vaig ser pescador de jove i sé de què parl. Si vols, jo et puc ensenyar tot quant sé i així seràs un bon mariner.

Xiscos: M'encantaria.

Avi: Ja coneixes els 8 vuit vents del món?

Xiscos: Llevant, xaloc, i migjorn... (*Dubte*)... gregal...

Avi: Ui, encara tens molt per aprendre. Anem i te'ls ensenyaré.

Surten.

Escena 13

El mossèn entra primer i les xafarderes el persegueixen.

Xafardera 1: Mossèn, Mossèn!

Mossèn: Què voleu ara?

Xafardera 2: Estam un poc preocupades.

Mossèn: Quina l'heu feta?

Xafardera 3: No, nosaltres no hem fet res.

Mossèn: Idò què ha passat?

Xafardera 2: És el fill de la Patrona Felipa que ens té preocupades.

Mossèn: Què ha fet?

Xafardera 1: És un al·lot molt estrany. Només mira la mar.

Mossèn: I això us preocupa?

Xafardera 2: Es passeja per les roques i diu: “allò és una pegellida, allò un eriçó, allò un pop”.

Mossèn: Us molesta que aprengui?

Totes: No...

Mossèn: Idò?

Xafardera 3: Però i si és vera que és fill de l'Aire i de la Mar... Això no seria pecat?

Mossèn: Pensar malament dels altres és pecat. Deixau-lo tranquil, que no ha fet res mal fet.

Xafardera 1: No sabem d'on surt. Potser és fill del dimoni.

Mossèn: Si Déu no vol que sapiguem d'on ve aquest infant, no hi podem fer res. Anau!

Xafardera 3: Però... *(El mossèn l'interromp)*.

Mossèn: I a les set, totes a missa!

Les xafarderes surten per un cantó i el mossèn per l'altre.

Escena 14

Apareix el peixater, la peixetera i els dos mossets. En Xiscos mira el peix de ben a prop i no diu res.

Peixeter: *Hala*, dones, peix fresc!

Mosset 1: Que encara bota.

Mosset 2: Mollets, sorells, alatxa!

Peixetera: *Hala*, dones, peix fresc!

Entren a escena en Quel i en No.

Quel: Anam a cercar crancs.

No: Vens? *(En Xiscos no diu res)*.

Quel: Vens o no? (*En Xiscos s'ho pensa*).

No: Sempre estàs igual. Te deixarem si no vens? (*En Xiscos es xupa un dit per mirar d'on bufa el vent*).

Quel: Què fa aquest ara?

No: No ho sé. Sempre va a la seva.

Quel: Anam a cercar crancs i pegellides. Vens o no?

No: Partim sense tu.

Xiscos: Avui bufa gregal, ens convé anar a la caleta. Feis-me cas. Allà la mar estarà calmada.

Quel: (*Sorprès*) Si tu ho dius...

Els nins surten.

Escena 15

Entren la Patrona Felipa i la tia.

Patrona Felipa: Has vist en Xiscos?

Tia: No. I això que venc del moll i no hi era. És estrany perquè sempre sol pescar per allà en aquestes hores.

Patrona Felipa: Començ a passar pena.

Tia: No deu haver sentit el campanar que ha tocat les nou.

Patrona Felipa: Ja hauria de ser aquí.

Tia: O potser juga amb na Margoï. Darrerament els he vist junts.

Patrona Felipa: Podria ser... Ja sé que és despistat i que va a la seva; però hora de sopar sempre compareix.

Tia: No serà res, dona.

Surten.

Escena 16

En Quel, en No, Na Margoi i en Xiscos. En Xiscos està separat del grup.

Quel: Margoi, saps que en Xiscos no té pare?

Margoi: Xxxxt, que et sentirà! No t'hi fiquis tu! Deixa'!! Ell és fill de l'Aire i de la Mar. Te pareix poc tenir uns pares tan poderosos com la mar i el vent? No et fiquis pus amb ell. T'ha quedat clar? (*En Quel fa que sí amb el cap*).

Quel: Heu vist quina hora és?

No: No.

Quel: Són passades les 9. Ma mare me renyarà perquè a les 8 sempre he de ser a ca nostra per sopar. Anem.

No: Fins demà.

En Quel i el No surten d'escena.

Xiscos: Fins demà. Anam cap a casa?

Margoi: Sí, que és tard. Demà t'ensenyaré dos nusos nous que he après.

Xiscos: Gràcies!

Margoi: Que no vols ser pescador, tu?

Xiscos: Sí, ja ho crec!

Margoi: Idò demà et mostraré com es fan. Xiscos (*Dubte*)... Te puc demanar una cosa?

Xiscos: Clar.

Margoi: A vegades se'n riuen de tu?

Xiscos: A vegades.

Margoi: Idò si se'n riuen de tu, has de dir el que diu *La filla del sol i de la lluna*.

Xiscos: Què diu?

Margoi: Diu: "*Sóc filla de bon pare i bona mare, que de nit i de dia volten pel món*".

Xiscos: Tu creus que jo sóc fill de l'Aire i de la Mar?

Margoi: La Mar et va dur en aquest port. No sé si ets fill seu, però sé que ets un nin molt valent. No has d'escoltar els que et volen fer mal.

Xiscos: Gràcies, Margoi.

Margoi: De res, tu arribaràs molt lluny. Però sempre has de témer la mar, perquè fa forat i tapa.

Xiscos: Sí, ja m'ho du ma mare. Gràcies. Fins demà.

Na Margoi surt d'escena. Apareix la xarxa. Els nins i els mariners la manipulen creant onades. En Xiscos corre intentant que les onades no l'atrapin.

Escena 17

Xiscos: *(Cridant)*. Vella, vella, vella, no m'atraparàs! *(La mar el persegueix i després recula)*

Mariner: Xiscos, vés alerta.

Mariner 2: Avui hi ha mala mar!

Mariner 3: Torna Xiscos, que no veus que avui la mar no va de bromes.

Mariner 4: Xiscos, no juguis amb les onades, que avui és massa perillós.

Els mariners i els nins tornen a manipular la xarxa. En Xiscos interactua amb la mar. La mar l'encalça i ell corre. Al principi la mar no el banya, però cada vegada les onades són més grans i violentes, fins que la mar l'acabarà ofegant.

Xiscos: *(Cridant)*. Vella, vella, vella, no m'atraparàs!

La mar atrapa en Xiscos i l'ofega. Els actors poden crear una petita coreografia d'onades que a poc a poc engoleix en Xiscos.

Mariner 5: S'ofega! S'ofega! Ajudem-lo!!

La manipulació pot aturar-se i els mateixos mariners seran els que portaran en Xiscos, inconscient, a ca seva.

Mariner 6: Anem a dur el nin a ca seva! Cridau la Patrona Felipa.

Surten els mariners amb en Xiscos.

Escena 18

Entren els nins, en No i en Quel.

Nin 1: Patrona Felipa!

Nin 2: Patrona Felipa!

Surt la patrona Felipa i la tia

Nin 3: En Xiscos... (L'interromp).

Patrona Felipa: Què ha passat?

Nin 4: Es veu que jugava amb les onades, i cridava "vella, vella, vella, no m'atraparàs!"

Nin 5: Però cada vegada les onades eren més grans.

No: Els mariners li deien que amb la mar no s'hi juga, però ell seguia i seguia cridant "vella, vella, vella, no m'atraparàs!"

Quel: Veig els mariners, anem a veure què saben. Correu!

Surten els nins, en Quel i en No. Queden a escena la tia i la Patrona Felipa. La Patrona Felipa camina de banda a banda amb cara de preocupació. Entren dos mariners.

Tia: Mariners! No heu vist en Xiscos?

Mariner 4: Ara el duen, el nin és viu! Ell jugava massa a prop de les onades. Nosaltres li dèiem que anàs alerta.

Mariner 5: Però ell no ens feia cas.

Patrona Felipa: Mal llamp!

Tia: Ara el duen, Felipa; diuen que és viu.

Patrona Felipa: Mal llamp! La mar em volia prendre el meu fillet.

Mariner 4: Aquesta vegada no serà res. Però aneu alerta Patrona Felipa, en Xiscos no té por a la mar.

Mariner 5: Avui la mar no se l'ha endut perquè hi érem nosaltres.

Mariner 4: Però un altre dia no tindrà la mateixa sort. Ara el duen. Adéu.

Tia: Gràcies per venir. Adéu.

Surten els dos mariners. La Patrona Felipa segueix caminant de banda a banda amb cara de preocupació. Apareixen les xafarderes.

Tia: Ja veniu a treure el nas?

Xafardera 1: Què ha passat?

Xafardera 2: Hem sentit els nins que cridaven! Diuen que en Xiscos ha desaparegut?

Tia: No heu de creure tot allò que diuen. Ara el duran.

Xafardera 3: Què li deu haver passat? Aquest nin va per mal camí.

Tia: Si heu vingut a parlar malament d'ell, ja podeu partir.

Escena 19

Arriben els mariners i el mossèn. Els mariners deixen el nin estirat damunt les caixes (que poden tenir forma de llit) i marxen.

Patrona Felipa: Fill meu!

Mossèn: Respira! És viu, Felipa; gràcies a Déu.

Xafardera: Què ha passat?

Mossèn: Li ha anat de poc.

Xafardera 3: Pareix que la mar el crida.

Xafardera 2: Sí, sempre s'hi acostava massa i això és perillós.

Patrona Felipa: Estàs bé? *(El nin fa que sí amb el cap)*. Quin patir!

Tia: El nin estarà bé, ara només ha de descansar.

Patrona Felipa: Mal llamp la mar! Aquesta punyetera, em volia prendre el ninet que em va donar.

Tia: Tranquil·la, Felipa.

Xafardera 2: No t'exaltis, Felipa! Que no veus que això no et farà bé?

Mossèn: Felipa, calma. *(Es dirigeix a les xafarderes)*. I vosaltres, que no teniu res més a fer? Au, que no ha estat res. I a les set, totes a missa!

Les xafarderes i el mossèn surten d'escena. La Patrona Felipa i la tia ajuden a aixecar en Xiscos del llit.

Patrona Felipa: Com estàs, fill meu?

Xiscos: Bé, ma mare.

Patrona Felipa: Has d'anar més alerta. M'ho promets?

Xiscos: Sí, ma mare.

La Patrona Felipa, la tia i en Xiscos surten d'escena o queden en un segon pla en silenci. Les caixes, que estan col·locades en forma de llit, poden passar a ser un banc per a les àvies.

Escena 20

Àvia 1: Què vos pareix?

Àvia 2: He passat una penada.

Àvia 3: Jo també!

Àvia 4: La Patrona Felipa és la que ho passarà pitjor.

Àvia 1: *(S'adreça al públic)*. Ja vos havíem dit que aquesta història vos prendria l'alè.

Àvia 2: I no anàvem equivocades, no és vera?

Àvia 3: Ara, però, hem de fer avançar la història... i *(No sap com dir-ho)* malauradament qualcú morirà.

Àvia 2: Qui?

Àvia 1: Pareix mentida, no te'n recordes?

Àvia 2: No, ara mateix no.

Àvia 4: La Patrona Felipa morirà. Pateix i pateix pel seu fill...

Àvia 2: La Patrona Felipa mor en aquesta història?

Àvia 1: Sí, pobreta. Deixarà la casa an en Xiscos i una amiga de la Patrona Felipa el cuidarà, com si fos la seva tia.

Àvia: 3: *(S'adreça al públic)*. Però seguim, perquè no ho heu vist tot. Ha passat un temps, i per desgràcia la patrona Felipa ens ha deixat.

Àvia 1: En Xiscos creix i el cuida aquesta amiga.

Àvia 4: Ell aprèn l'ofici de mariner i somia que un dia serà pescador.

Àvia 2: Mirau idò com avança aquest conte. Anem, que arriba en Xiscos.

Les àvies surten.

Escena 21

Entren els mariners que duen una caixa cada un. Es troben amb en Xiscos i l'avi.

Mariner 1: Que saps què hem pescat avui? *(En Xiscos ho mira)*.

Mariner 2: Si ho saps te deixarem venir un dia amb la barca.

Xiscos: Aquí duis mollets.

Mariner 3: Sí, ben vist.

Xiscos: Això són sorells.

Mariner 4: Sí que ho són.

Xiscos: i aquí alatxa.

Mariner 5: Molt bé, Xiscos.

Xiscos: Quan podré venir amb vosaltres a pescar?

Mariner 6: Ben aviat! Avui no sortirem a pescar, que hi ha mala mar. Quan millori, podràs venir.

Avi: Si el voleu, tendreu un bon mariner a bord. Jo li he ensenyat els noms dels vents i coneix tots els peixos. També sap posar ploms i suros. Na Margoi li ha ensenyat a fer bons nusos i a cosir xarxa. No és vera? (*En Xiscos fa que sí amb el cap*).

Mariner 1: Idò quan el temporal passi, podràs sortir a pescar amb nosaltres. Gràcies, padrí; el cuidarem; no passeu pena.

Avi: Sí que en pas un poc de pena. Li agrada massa la mar, no li té gens de por. La mar estira i un bon mariner ho ha de saber.

Mariner: Padrí, ja li ensenyarem nosaltres això. No patiu.

Avi: Adéu i amb bones!

Surten tots menys l'avi, que queda mirant la mar.

Escena 22

Entren els germans de na Margoi.

Peret: Mirau la mar.

Avi: Avui no va de bromes.

Rafelet: Com és que hi ha tanta mala mar?

Avi: És pel vent. Avui el mestral bufa de valent.

Pauet: Les onades pareixen monstres marins.

Antonieta: Les barques de pescadors no han sortit.

Avi: No, avui podria ser perillós. No m'agrada gens aquesta mar.

Na Margoi entra cridant.

Margoi: Padrinet, padrinet!

Avi: Què ha passat, Margoi?

Margoi: Heu vist la mar?

Avi: Sí, brama de valent i l'aire xiula tempesta.

Margoi: Qualcuna en passarà. Estiguem alerta.

Entra el Mossèn.

Mossèn: Al·lots, què feis aquí encara? Entrau a casa! No heu vist les gavines que s'han amagat al campanar perquè ve tempesta?

Avi: Té raó el mossèn, les gavines ho saben i per això ja s'han resguardat. Anem, nins.

Margoi: *(Mira la mar)*. Què veig? En Xiscos és dins la mar. Com és que neda si hi ha mala mar? *(Crida)*. Alerta!

Escena 23

Entren el Peixater, la Peixatera, el Mossèn i els mariners.

Peixater: Cercau-lo!

Peixatera: Ajuda, el fill de la Patrona Felipa és dins la mar!

Mossèn: Que Déu ens ajudi!

Avi: Ajudau-lo!

Mariner 1: No el veig per enlloc.

Mariner 6: Crec que he vist com una ona l'ofegava.

Mariner 3: A mi també m'ho ha paregut. Però ell reia, no demanava ajuda.

Mariner 4: No pot ser mai, no ho deveu haver vist bé.

Mariner 6: No diria mai una cosa així, si no fos vera.

Mossèn: Que Déu ens ajudi!

Avi: La mar un dia ens va dur aquest infant i avui ens l'ha pres.

Peixatera: És veritat això que deis? Que en Xiscos és a la mar?

Peixater: En Xiscos és mort?

Avi: Ningú no ho ha vist.

Margoi: Ell no és com nosaltres: ell és el fill de l'Aire i de la Mar! Potser ha anat a veure sa mare o a cercar la filla del Sol i de la lluna.

Surten tots amb posat trist.

Escena 24

Àvia 1: Tots sabien que el temporal vendria.

Àvia 2: I en Xiscos coneixia la mar millor que ningú.

Àvia 3: El mestral bufava molt fort.

Àvia 4: La mar remugava.

Àvia 2: Però el nin s'hi tirà.

Àvia 1: Cada dia se banyava, fes o no fes bon temps.

Àvia 2: Li agradava tant la mar.

Àvia 3: Avui pareixia que la besava i s'hi abraçava.

Àvia 4: Però una onada l'ha cobert.

Àvia 2: Després no sabem què ha passat.

Àvia 1: Diuen que va voler anar a conèixer sa mare i que volia saber qui era la filla del sol i de la lluna.

Àvia 1: L'únic que sabem del cert; és que el nin...

Àvia 2: es tirà dins la mar...

Àvia 3: com als braços...

Àvia 4: d'una mare.

Àvia 1: L'endemà...

Àvia 2: la mar...

Àvia 3: pareixia que plorava...

Àvia 4: com qui plora la mort d'un fill.

Escena final

Els personatges, que abans no havien parlat mai a públic, ara trenquen la quarta paret i s'hi dirigeixen. Ja no interpreten, ara veiem els actors.

Avi: *Hala*, quina manera més trista d'acabar.

Nin 1: És vera. Heu fet es final massa dramàtic. No veus que aquell (*assenyala algú del públic*) quasi plora.

Nin 4: Ai sí, això només és un conte, qui sap si ha passat mai o no...

Nin 2: Allò que és cert és que un tal Salvador Galmés el va escriure.

Nin 3: Com que "un tal Salvador Galmés". No saps qui és en Salvador Galmés?

Nin 2: Es "tio" que ha escrit això, no? Ho posa a sa primera pàgina des guió. "Conte de Salvador Galmés".

Nin 3: Molt bé, veig que saps llegir. Però saps qui és o no?

Nin 2: Jo què sé; deu ser qualque "profe" que l'ha escrit, no?

Nin 3: No.

Margoi: Jo sé qui és: va ser veïnat nostre, va neixer a sa Possessió de Ses Sitges, de Sant Llorenç des Cardassar.

Antonieta: Sí, l'any 1876.

Nin 3: Uro! Sí que fa anys!

Avi: Sí! I és un dels escriptors més importants de la seva època.

Mariner 1: Au, si no sabíeu qui és ja podeu córrer a llegir qualcun dels seus llibres!

Mariner 2: Exacte; o el cercau a Google.

Mariner 3: O feis ses dues coses: sabeu qui és i el llegiu.

Mariner 4: Això mateix. I ara ja hem d'acabar.

Peixatera: I com acabam?

Mosset de peixater 1: Idò com s'acaben els contes.

Mosset de peixater 2: Com s'acaben?

Mossèn: "Conte contat, conte acabat".

Peixater: O "tot això és tan veritat que potser mai no ha passat",

Xafardera 1: I "el que no ho vulgui creure que ho vagi a veure".